

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 222: Forslag til lov om Den Europæiske Unions udvidelse med Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet.

Af udenrigsministeren (Per Stig Møller).
(Fremsat 30/4 2003. Første behandling 8/5 2003. Betænkning 23/5 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det fremgår af betænkningen til forslaget om udvidelsesratificeringen, L 222, at Dansk Folkeparti vil redegøre for sin indstilling her ved andenbehandlingen. Og det vil vi gøre ved, at vi for det første, ligesom vi gjorde ved førstebehandlingen, vil sige, at vi i Dansk Folkeparti har det principielle syn, at lande, der ønsker medlemskab af Den Europæiske Union, skal have mulighed for at få det, forudsat, naturligvis, at det er de pågældende landes befolkningers ønske, det vil sige, at ønsket godkendes ved folkeafstemninger.

De folkeafstemninger ser vi jo finde sted i de enkelte lande, og de er indtil nu faldet ud til fordel for ønsket om EU-medlemskab. Det er den ene side af det.

Den anden betingelse vi har ...

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Der må være krav om ro, således at taleren kan høres af alle, der ønsker det!

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Den anden betingelse, som vi har sat, er, som vi også forklarede ved førstebehandlingen, at EU selv og herunder Danmark er klar til den pågældende udvidelse. Og der må vi til gengæld sige i modsætning til den første forudsætning, at der er nogle ting, der halter. Det har vi peget på i arbejdet i udvalget og også i de spørgsmål, vi har stillet, og gør det også i vores betænkningsbidrag.

Der er primært to områder, hvor vi synes, at tingene ikke er tilstrækkelig belyst og tilstrækkelig grundigt tilrettelagt, for at vi kan tage stilling til udvidelsesspørgsmålet.

Det ene er, hvilke konsekvenser udvidelsen vil få, også økonomisk, for det nuværende EU og herunder Danmark. Hvilke konsekvenser får det f.eks. i forhold til regionalpolitikken.

Vi har hele tiden diskuteret Østlandenes situation i forhold til udvidelsen. Vi har diskuteret Danmarks situation meget lidt, og det er det, vi har ønsket at få sat på dagsordenen, og også har gjort det i spørgsmålene. Altså hvilke konsekvenser får det, at nye lande kommer til, at flere lande skal have andel i midlerne fra EU's kasse i forhold til de regioner og yderområder i Danmark, der i dag får støtte?

Kl. 11.15

Vi har, som jeg nævnte, stillet et spørgsmål om det, men vi har ikke kunnet få en tilfredsstillende besvarelse, hvilket i øvrigt også gælder for en lang række af de øvrige spørgsmål, vi har stillet til det her lovforslag, hvor vi har fået nogle ultrakorte besvarelser på nærmest tre-fire linjer, som ikke vidner om en særlig grundig besvarelse af de spørgsmål, der er rejst. Det kan selvfølgelig tages som udtryk for, at regeringen godt er klar over, at der under alle omstændigheder er flertal for forslaget, men det er jo ikke den helt rigtige måde at gøre det på.

I forhold til det helt konkrete, altså hvilke konsekvenser de nye vilkår får for de egne af Danmark, der i dag modtager f.eks. strukturfondsmidler fra EU, har det været fuldstændig umuligt at få nogle svar, der er til at bruge til noget.

Så der ligger en del ting her, som ikke er tilstrækkeligt belyst, herunder også spørgsmålet om arbejdskraftens frie bevægeligheds indflydelse på danske arbejderes forhold, som vi både i forbindelse med det her og også i forbindelse med beslutningsforslag nr. B 56, beslutningsforslaget, vi har fremsat om en 7-årig overgangsperiode, har forsøgt at få belyst. Hvilke konsekvenser får det i forhold til risikoen for løntrykkeri, i forhold til misbrug af vores sociale ydelser?

Vi havde en forståelse for, da vi startede processen med det her forslag, at det skulle afklares sideløbende med behandlingen her, så vi havde fast grund under fødderne og i det mindste vidste, hvad et flertal her i Folketinget ville på det område. Det har været fuldstændig umuligt.

Regeringen har forleden meddelt Folketinget, at man i løbet af nogle måneder vil komme med et forslag til, hvordan man håndterer det. Det er jo fuldstændig uholdbart i forhold til, at vi skal stemme om L 222 på onsdag, hvor der er plan-